บทที่ 6

พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติทางภาษา

ฟาโซลด์ (Fasold,1984:147) อ้างถึงใน แอปเปลและมิวสเกน (Appel and Muysken,1988:16) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจ และส่งผลต่อพฤติกรรม จากคำกล่าวข้างต้น ทัศนคติจึงน่าจะมีความเกี่ยวโยงกับพฤติกรรม และทัศนคติกับพฤติกรรมก็น่าที่จะเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน เช่น ผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษก็น่าที่จะไฝ่หาความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ หรือผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาก็น่าที่จะมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยมาก ในขณะที่ผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติทางลบต่อการปนภาษาก็น่าที่จะมีพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับที่กล่าวมา กล่าวคือ ไม่ไฝ่หาความรู้ทางภาษาอังกฤษ ไม่ชอบใช้ภาษาอังกฤษ และไม่พูดภาษาอังกฤษปนไทย เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่เกี่ยวโยงกับพฤติกรรม ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และต่อการปนภาษามีพฤติกรรมการปนภาษามากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ และต่อการปนภาษา โดยในบทนี้ผู้วิจัยจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

6.1 การวัดทัศนคติทางภาษา

คะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษานี้ ผู้วิจัยได้จากการตอบแบบสอบถามของบุคคลในแต่ละระดับชั้นอาชีพ หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นลง ในส่วนแรกของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการปนภาษา

6.1.1 การวัดทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

คำถามซึ่งใช้วัดทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ เป็นคำถามเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ คะแนนเต็มข้อละ 5 คะแนน รวมมีคะแนนเต็ม 50 คะแนน และต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

แบบสอบถาม

คำชี้แจง ส่วนนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวัน ขอความกรุณาตอบคำถามตามความเป็นจริงและไม่มีอคติ

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.คุณชอบอ่านหนังสือ/ วารสารที่เป็นภาษาอังกฤษ					
2.ถ้ามีการอบรมหัวข้อใดก็ตามโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อคุณจะเข้ารับการอบรมแบบนี้					
3.ถ้าคุณไปที่ร้านหนังสือ และพบหนังสือน่าสนใจเล่มหนึ่งที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ คุณจะซื้อหนังสือเล่มนั้นทันที					
4.คุณติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
5.คุณอ่านคอลัมน์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์เป็นประจำ					
6. คุณติดตามข่าวสาร/ความบันเทิงจากสถานีวิทยุที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ					
7.เวลาดูภาพยนตร์ฝรั่งทางโทรทัศน์คุณเลือกภาพยนตร์ที่พูดเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่ใช่ที่พากย์ไทย)					

8.คุณชอบฟังหรือร้องเพลงภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
9.คุณชอบพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศทุกครั้งที่มีโอกาส					
10.คุณพยายามพัฒนาภาษาอังกฤษของคุณเสมอ โดยเปิดพจนานุกรม และ ศึกษาตำราไวยากรณ์					

ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ช่วงคะแนนดังนี้

(1) ระดับคะแนน 33.34-50 คะแนน จัดว่าเป็นบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ

(2) ระดับคะแนน 16.67-33.33 คะแนน จัดว่าเป็นบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ

(3) ระดับคะแนน 1-16.66 คะแนน จัดว่าเป็นบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยสามารถจัดกลุ่มผู้ที่มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และกลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ ส่วนทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษนั้น ไม่พบว่ามีบุคคลใดมีระดับคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงคะแนนดังกล่าว อาจเนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่บุคคลทุกชั้นอาชีพซึ่งเป็นบุคลากรโรงแรมต่างให้ความสำคัญ เพราะโดยอาชีพแล้วผู้ที่ทำงานอยู่ในสายงานโรงแรมย่อมต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ และต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ นอกจากนั้นทางโรงแรมเองยังเล็งเห็นว่าควรมีการพัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษให้กับบุคลากร จะเห็นได้จากมีการจัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรโรงแรมสม่ำเสมอเป็นต้น จึงอาจเป็นผลให้ไม่มีบุคคลในชั้นอาชีพใดมีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ

6.1.2 การวัดทัศนคติต่อการปนภาษา

คำถามที่ใช้วัดทัศนคติต่อการปนภาษานั้น เป็นคำถามถึงความเห็นที่มีต่อปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันมีจำนวนทั้งสิ้น 5 ข้อ คะแนนเต็มข้อละ 5 คะแนน รวมมีคะแนน 25 คะแนน ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับทัศนคติต่อการปนภาษา

<u>แบบสอบถาม</u>

คำชี้แจง ส่วนนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ภาษาของคนไทยในปัจจุบัน มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ข้อคำถาม ขอความกรุณาตอบคำถามตามความเป็นจริงและไม่มีอคติ

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.คุณชอบการพูดแบบที่โฆษก/พิธีกรบางคนพูด เช่น "รัฐมนตรีชุดที่แล้ว ซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นแคร์เทคกิ้ง คือเป็นรัฐมนตรีที่รักษาการอยู่ในขณะนั้นไม่ตัดสินใจที่อนุมัติให้สร้างในหลักการี".....					
2.คุณชอบการใช้ภาษาที่มักพบในโฆษณาในปัจจุบัน เช่น " คุณจะได้สัมผัสพลังเสียง สเตอริโอ เซอร์ราวด์ รอบทิศทางที่โอบล้อมคุณไว้รอบด้านด้วยมิติของเสียงทรงพลัง เต็มรสชาติ ทุกอารมณ์ และยังเพลิดเพลินกับฟังก์ชั่น คาราโอเกะครบครัน"					
3.คุณชอบการพูดแบบที่นักวิชาการมักพูด เช่น "ผมได้กล่าวมาแล้วว่า นิวเครียสของเซลล์เหล่านี้ ต้องการอาหารพวกดีเอ็นเอ ถ้าไม่ได้เซลล์ ก็ตาย เพราะฉะนั้นเวลาที่เราเอาข้าวไปสีแล้วก็เอารำไปให้หมูกิน แล้วเรากินอะไร.... ขอโทษเรากินขยะไอ้ที่เราเรียกว่า กวบิจ"					
4.คุณชอบการพูดแบบที่วัยรุ่นมักพูดกันเช่น " คอนเสิร์ต ของพี่เบิร์ดที่ เอ็ม บี เค ฮอล ครั้งนี้ พี่เบิร์ดโชว์ฟอร์มได้เซอร์ไพรสแบบสุดๆ เสียอย่างเดี่ยวที่เวทีไม่ค่อยโมเดินเท่าไร"					
5.คุณเห็นว่า การใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย					

เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน					

ผู้วิจัยแบ่งคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษาออกเป็น 3 ช่วงคะแนนดังนี้

(1) ระดับคะแนน 16.67-25 คะแนน จัดเป็นบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา

(2) ระดับคะแนน 8.34-16.66 คะแนน จัดเป็นบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา

(3) ระดับคะแนน 1-8.33คะแนน จัดเป็นบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา

ผลการวิจัยสามารถจัดกลุ่มผู้ที่มีทัศนคติต่อการปนภาษาได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา กลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา และกลุ่มที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา

ก่อนที่จะนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และต่อการปนภาษา ผู้วิจัยจะพิสูจน์ว่าทัศนคติต่อภาษาทั้งสองตัว ได้แก่ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษานั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหรือไม่ บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษจะมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยจะนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ กับทัศนคติต่อการปนภาษา

ผลสรุปจากแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาอังกฤษพบว่า บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ มักมีลักษณะที่ชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เช่น ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ชอบฟังข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือ ชอบใช้ภาษาอังกฤษ และบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวนี้น่าที่จะมีความเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะใช้สื่อสารเพื่อให้ตรงตามใจและเห็นด้วยกับการใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาปนในภาษาไทย หรือในทางตรงข้ามบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ อาจรู้สึกคัดค้านการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยก็เป็นได้ เนื่องจาก ทัศนคติเป็นเรื่องของความคิดของแต่ละบุคคล ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาจะมี

ความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษก็จะมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาด้วยหรือไม่นั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอตารางแสดงจำนวนบุคคลที่มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและในขณะเดียวกันก็มีทัศนคติต่อการปนภาษาด้วยซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ยภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษา

ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ / ทัศนคติต่อการปนภาษา	จำนวนคนที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ	จำนวนคนที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ
จำนวนคนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา	5	1
จำนวนคนที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา	20	10
จำนวนคนที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา	2	3
รวม(คน)	27	14
$X^2 = 2.6439$, $P > 0.05$, $df = 2$		

จากตารางที่ 6.1 จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษามีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา อันดับที่สามคือ บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา อันดับที่สี่คือ บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา อันดับที่ห้าคือ บุคคลที่มีทัศนคติเป็นทางบวกต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา ส่วนอันดับสุดคือ บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา

หากทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันจริง บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาจะมีจำนวนมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติเป็นกลางหรือทางลบต่อการปนภาษา ผลการศึกษา

พบว่า บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษามีจำนวนน้อยกว่าบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา

และหากทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันจริง บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษและบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา จะมีจำนวนมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาหรือทางลบต่อการปนภาษา ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษามีจำนวนมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางลบ และทางบวกต่อการปนภาษาตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาดูจะมีความสัมพันธ์กันเมื่อบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษและบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษามีจำนวนมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติทางลบ หรือทางบวกต่อการปนภาษาตามลำดับ ในขณะเดียวทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาดูจะไม่มีความสัมพันธ์กันเมื่อบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษและมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา มีจำนวนน้อยกว่าบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษแต่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา

ผู้วิจัยจึงคำนวณค่าไคสแควร์เพื่อตัดสินว่า ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษานั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ในการคำนวณค่าไคสแควร์ได้ตั้งสมมติฐานไว้ 2 ข้อคือ

1) H_0 ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน ในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ อาจจะมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาด้วยหรือไม่ก็ได้

2) H_1ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กัน ในแง่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ จะมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาด้วย

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ทำคำนวณได้คือ 2.6439 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, df 2 มีค่าเท่ากับ 9.21 และ 5.99 ตามลำดับ ดังนั้นค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าไคสแควร์ในตาราง เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับทัศนคติต่อการปนภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน ใน

แง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษอาจจะมีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาหรือไม่ก็ได้ สรุปง่ายๆก็คือ ทัศนคติต่อภาษาทั้ง 2 ตัวได้แก่ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน คนที่ชอบภาษาอังกฤษ อาจจะไม่ชอบการพูดปนภาษาก็ได้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากทัศนคติเป็นเรื่องความคิดเฉพาะบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดโดยตัวแปรตัวหนึ่งตัวใด เช่น เมื่อบุคคลหนึ่งมีความชอบภาษาอังกฤษก็จะชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยด้วยหรือไม่ก็ได้ ความชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยไม่ได้ถูกกำหนดโดยความชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษ แต่ความชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษปนไทยเป็นความคิดของแต่ละบุคคลที่จะยอมรับหรือคัดค้านการใช้ภาษาหนึ่งปนกับอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับความคิดและภูมิหลังของแต่ละบุคคล

เมื่อทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาไม่มีความสัมพันธ์กันแล้ว ผู้วิจัยได้แยกทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาออกจากกัน เพื่อศึกษาว่าทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปนภาษาอย่างไร ในหัวข้อต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับทัศนคติต่อการปนภาษาตามลำดับ

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษมีจำนวน ทั้งสิ้น 27 คน ส่วนบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษมีจำนวน 14 คน บุคคลที่มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษต่างกันจะมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกันหรือไม่นั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอดังตารางและแผนภูมิต่อไปนี้

ตารางที่ 6.2 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลที่มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

ทัศนคติต่อภาษา	ข้อความ (พยางค์)	ความถี่ของการปนภาษา (คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ
บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ	15,536	605	3.89
บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ	7,862	216	2.74
$X^2 = 18.9743$, $P<0.01$, df=1			

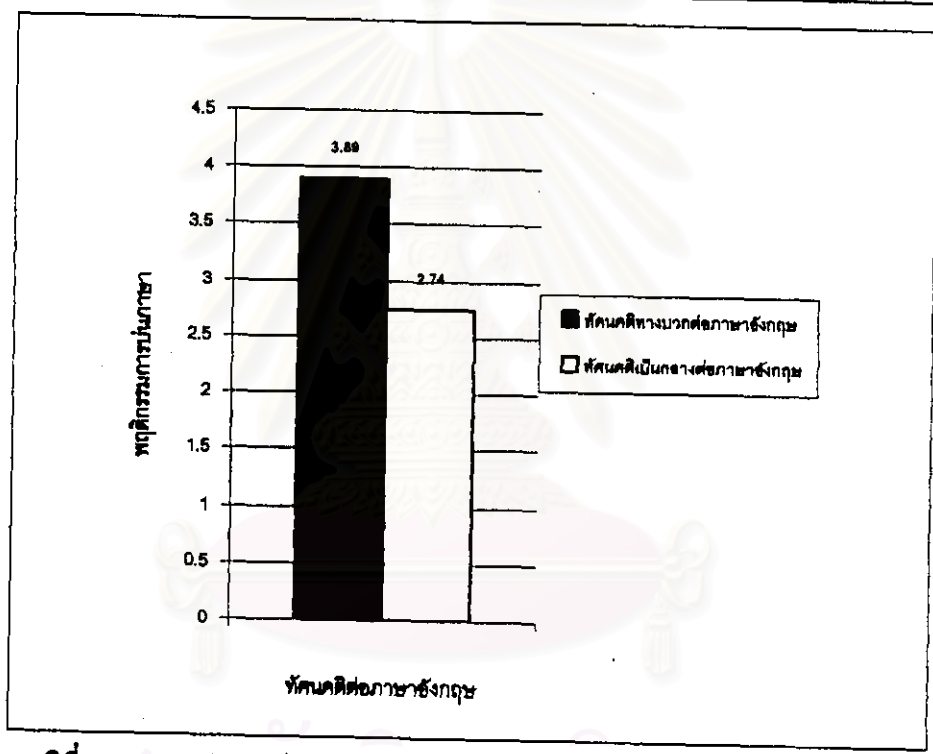

แผนภูมิที่ 6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 6.2 และแผนภูมิที่ 6.1 แสดงให้เห็นว่า ไม่มีบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษมีเพียงบุคคลที่มีทัศนคติทางบวก และทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษเท่านั้น และกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมการปนภาษาน้อยสุดในทั้ง 2 กลุ่มนี้คือกลุ่มบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าไคสแควร์ เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษว่าเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญหรือไม่ ในการคำนวณค่าไคสแควร์ ได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อคือ

1) H_0 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการปนภาษาไม่ต่างจากบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) H_1 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ มีความถี่ของการปนภาษามากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ทำคำนวณได้คือ 18.9743 และค่าไคสแควร์ที่ P = 0.01 , df 1 มีค่าเท่ากับ 6.63 ดังนั้นค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าไคสแควร์ในตาราง จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ และสรุปได้ว่า พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษมีพฤติกรรมการปนภาษามากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 หรือกล่าวสรุปง่ายๆ ก็คือ คนที่ชอบภาษาอังกฤษก็จะยิ่งพูดปนภาษามาก ส่วนคนที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษก็จะพูดปนภาษาน้อย

ผลการสรุปทัศนคติต่อภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามพบว่า บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษานั้น ชอบที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการรับข่าวสาร หรือความบันเทิงที่เป็นภาษาอังกฤษ ชอบการพูดคุยกับชาวต่างประเทศ และชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ และเมื่อพูดภาษาไทยก็มักนำลักษณะภาษาอังกฤษเข้ามาปนทั้งด้านการออกเสียง และการใช้คำ จึงเป็นเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวมีคะแนนความถี่ของการปนภาษามากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นบุคคลที่ชอบภาษาอังกฤษน้อยกว่า ในหัวข้อต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอพฤติกรรมการปนภาษาของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปนภาษา ซึ่งทัศนคติต่อการปนภาษาอาจเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกัน

6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติต่อการปนภาษา

ผลการวิจัยผู้วิจัยสามารถจัดกลุ่มบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปนภาษาได้เป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มที่มีทัศนคติทางบวก เป็นกลาง และทางลบต่อการปนภาษา บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษามีจำนวนทั้งสิ้น 6 คน บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษามีจำนวน 30 คน และ บุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษามีจำนวน 5 คน บุคคลที่มีทัศนคติต่อการปนภาษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกันหรือไม่นั้นผู้วิจัยจะนำเสนอในตารางและแผนภูมิต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปนภาษา

ทัศนคติต่อการปนภาษา	ข้อความ(พยางค์)	พฤติกรรมการปนภาษา(คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ
บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา	3,704	118	3.28
บุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการปนภาษา	16,475	614	3.72
บุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา	3,219	89	2.76
$X^2 = 8.1615$, $P < 0.05$, $df = 2$			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

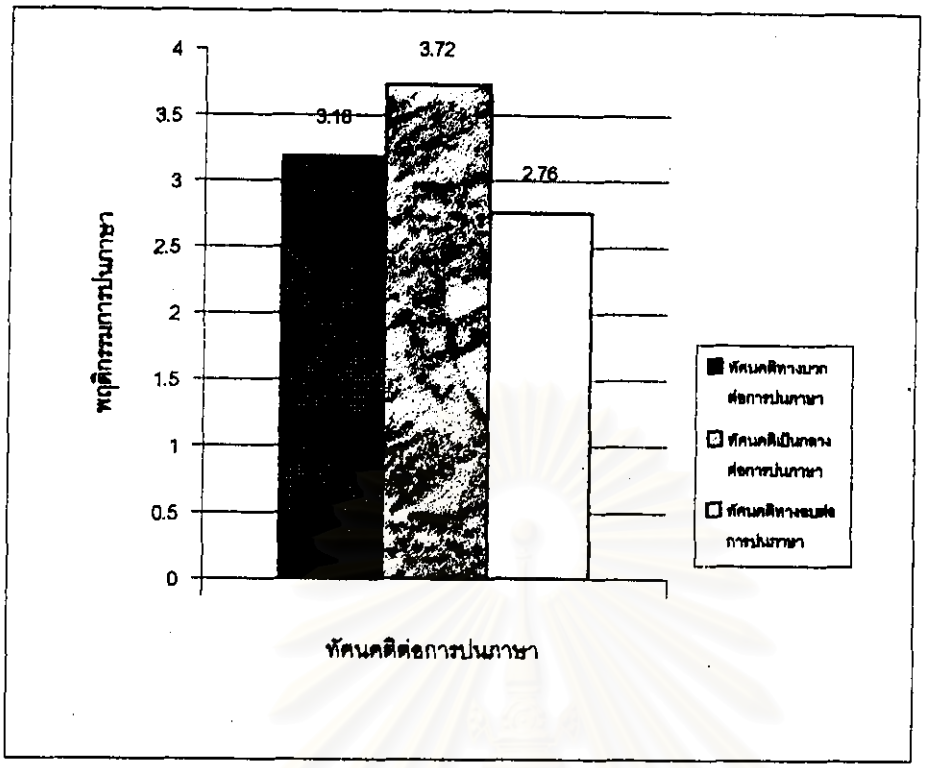

แผนภูมิที่ 6.2 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลที่มีทัศนคติต่อการปนภาษา

ตารางที่ 6.3 และแผนภูมิที่ 6.2 แสดงให้เห็นว่า คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการปนภาษาพูดปนภาษามากที่สุด รองลงมาคือ คนที่ชอบการปนภาษา และคนที่ไม่ชอบการปนภาษาตามลำดับ

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าไคสแควร์เพื่อยืนยันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติต่อการปนภาษาเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญหรือไม่ ในการคำนวณค่าไคสแควร์ได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อคือ

1) H_0 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับทัศนคติต่อการปนภาษาไม่มีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวก เป็นกลาง และทางลบต่อการปนภาษามีความถี่ของการปนภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) H_1 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลที่มีทัศนคติทางบวก เป็นกลาง และทางลบต่อการปนภาษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 8.1615 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, df 2 มีค่าเท่ากับ 9.21 และ 5.99 ดังนั้นค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ แต่มากกว่าค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.05$ ฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ และสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับความชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นตัวกำหนดให้คนพูดภาษาอังกฤษต่างกัน คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการพูดภาษาอังกฤษปนไทยจะพูดปนภาษามากที่สุด คนที่ชอบการพูดปนภาษาจะพูดปนภาษารองลงมา และคนที่ไม่ชอบการพูดปนภาษาจะพูดปนภาษาน้อยที่สุด

ความจริงแล้วคนที่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยน่าจะพูดปนภาษามากที่สุด คนที่มีความเห็นเป็นกลาง หรือไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยน่าจะพูดปนภาษาน้อยลงมาตามลำดับ ผลการศึกษาที่พบกลับไม่เป็นเช่นกล่าวมา ผู้วิจัยคิดว่า บุคลากรโรงแรมอาจไม่ได้แสดงความคิดเห็นที่แท้จริงของตนต่อปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยซึ่งอยู่ในแบบสอบถามที่ใช้วัดทัศนคติต่อการปนภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยที่ยกมายังขาดความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้บุคลากรโรงแรมเข้าใจปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยอย่างแท้จริง หรืออาจเป็นเพราะบุคลากรโรงแรมที่พูดปนภาษามากนั้นมีความขัดแย้งระหว่างความคิดต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย และพฤติกรรมการปนภาษา กล่าวคือบุคลากรโรงแรมที่พูดปนภาษามากพยายามที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นกลางคือไม่ยอมรับหรือปฏิเสธการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยอย่างชัดเจน เพราะในสังคมไทยถือว่าการพูดไทยคำอังกฤษคำนั้นเป็นการทำให้ภาษาไทยวิบัติ แต่ในขณะเดียวกันการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยก็มีศักดิ์ศรีในแง่ที่ทำให้ดูมีการศึกษาสูงดังนั้น คนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษปนไทยได้จึงจัดว่ามีศักดิ์ศรี ด้วยเหตุนี้บุคคลต่างชั้นอาชีพส่วนใหญ่คือประมาณ 30 คน ได้แสดงความเห็นเป็นกลางต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย แต่ในความเป็นจริงจะพูดปนภาษามากที่สุด

6.5 สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษนั้นสามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่มต่างกันคือ กลุ่มที่ชอบและกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลาง ส่วนทัศนคติต่อการปนภาษานั้นสามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ชอบ กลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลาง และ กลุ่มที่ไม่ชอบการปนภาษา ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษา พบว่า ทัศนคติต่อภาษาทั้งสองด้านนี้ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน คนที่ชอบภาษาอังกฤษอาจจะไม่ชอบการปนภาษาก็เป็นได้ ความชอบภาษาอังกฤษของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ไม่ได้กำหนดให้บุคคลนั้นต้องชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยไปด้วย แต่ความชอบภาษาอังกฤษกลับเป็นตัวกำหนดให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกัน กล่าวคือ คนที่ชอบจะปนภาษามากกว่าคนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ กล่าวง่ายๆก็คือ คนที่ชอบภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคนที่มีลักษณะชอบการใฝ่หาความรู้ทางภาษาอังกฤษ เช่น การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ทางภาษาอังกฤษ การติดตามข่าวสารหรือความบันเทิงจากสถานีวิทยุที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น คนเหล่านี้จะพูดปนภาษามาก ในทางตรงกันข้ามคนที่ไม่ชอบทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ หรือปฏิบัติสิ่งที่กล่าวมาไม่สม่ำเสมอจะพูดปนภาษาน้อยกว่า

ส่วนทัศนคติต่อการปนภาษานั้นพบว่า คนที่พูดปนภาษามากที่สุดคือคนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการปนภาษา รองลงมาคือ คนที่ชอบการปนภาษา และคนที่ไม่ชอบการปนภาษาตามลำดับ กล่าวโดยสรุปได้ว่าระหว่างความชอบในตัวภาษาอังกฤษเองกับความชอบการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ความชอบในตัวภาษาอังกฤษจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปนภาษาในทางบวกแต่ความชอบในการปนไม่สัมพันธ์กับการปนภาษาในทางบวกซึ่งอาจเป็นเพราะ ผู้บอกภาษาอาจไม่ได้แสดงความเห็นที่แท้จริงต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเพราะกลัวการตำหนิจากสังคม เนื่องจากสังคมเข้าใจว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยเป็นการทำให้ภาษาไทยเสื่อม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทัศนคติต่อการปนภาษากับพฤติกรรมการปนภาษาไม่สัมพันธ์กัน